

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích, rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jan Dvořáka a soudců Mgr. Moniky Chaloupkové a JUDr. Petry Venclové, Ph.D., **ve věci žalobce: M.V., nar. „X“, bytem „X“, zastoupeného JUDr. Radkem Bechyně, advokátem se sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín, proti žalovanému Krajskému úřadu Pardubického kraje, se sídlem Komenského nám. 125, 532 11 Pardubice, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26.11.2015, č.j. KrÚ 75876/2015/ODSH/13,**

t a k t o :

- I. **Žaloba se z a m í t á .**
- II. **Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému se toto právo nepřiznává.**

O d ů v o d n ě n í :

Vymezení předmětu řízení:

Rozhodnutím žalovaného uvedeným v záhlaví tohoto rozsudku bylo podle § 90 odst. 5 zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“) zamítnuto odvolání žalobce

a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Svitavy (dále jen „správní orgán prvního stupně“) ze dne 17. 8. 2015, č.j. 44577-15/OD-onp/8199-2014, jímž byly podle ustanovení § 123 písm. f odst. 3 zák. č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“) zamítnuty námitky žalobce a byl potvrzen provedený záznam bodů v registru řidičů.

Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou podanou podle části třetí, hlavy II., dílu 1. zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s.ř.s.“); žaloba byla podána včas v souladu s ustanovením § 72 odst. 1 s.ř.s.

Žalobní body:

Žalobce v obecné rovině namítal, že žalovaný nereflektoval jeho odvolací důvody a nezabýval se řádně důkazními prostředky, které byly součástí správního spisu, neboť jednostranně v neprospěch žalobce upřednostnil některé důkazní prostředky a dále, že ignoroval rozhodovací praxi jiných správních orgánů v téže agendě.

V konkrétní rovině žalobce uvedl:

Žalovaný v rozporu se zásadou legitimního očekávání nepostupoval v souladu s praxí prezentovanou např. rozhodnutím Krajského úřadu Moravskoslezského kraje č.j. MSK 49924/2014 ze dne 24.4.2014, ze kterého dle žalobce vyplývá, že tento odvolací správní orgán se zabýval v obdobné kauze kvalitou rozhodnutí vydaných v blokových řízeních (pokutové bloky). Uvedenou praxi dovozuje žalobce rovněž z rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje č.j. MSK 126113/2014 ze dne 22.10.2014 nebo č.j. MSK 121761/2014 ze dne 12.11.2014. Obdobně dle žalobce postupoval prvoinstanční správní orgán Městský úřad Písek, jak vyplývá z jeho rozhodnutí č.j. MUPI/2014/34902/CH-nám.BH/3 ze dne 19.1.2015. Žalobce dovozuje, že rozdílným přístupem správních orgánů k téže agendě, resp. k obdobným případům, dochází k porušování rovnosti účastníků řízení před zákonem. Žalobce má za to, že zásada legitimního očekávání *de facto* zavádí zvykové právo (precedens).

Oznámení od příslušných policejních oddělení považuje za nedostatečný důkaz, trvá na tom, že oznámení musí být vždy porovnáno s předmětným rozhodnutím, aby mohla být vyloučena lidská chyba. Žalobce tvrdí, že nelze dovodit, že přestupce svým podpisem dává souhlas s druhem projednání a se správností rozhodnutí, za správnost rozhodnutí totiž nemůže odpovídat přestupce. Žalobce příkladmo uvádí, kdy je podklad nezpůsobilý pro záznam bodů (není patrné, jakého jednání se měl přestupce dopustit; neuvedení místa a času spáchání přestupku; nečitelnost, nesrozumitelnost a nepřehlednost obsahu rozhodnutí), žalobce přitom odkazuje na rozsudek NSS č.j. 4 As 127/2014-39, který sice toleruje určitou zkratkovitost, avšak nepřipouští paušalizaci popisu skutků a dále ukládá správnímu orgánu zabývat se tím, zda se nejedná o nicotné či nezpůsobilé rozhodnutí. Dle žalobce je absence individualizace skutkového děje typická pro pokutové bloky vydané v jeho věci dne 6.10.2014, 7.10.2013, 19.8.2013, 26.2.2013 (pokutové bloky budou popsány níže), které rovněž pro nedostatečnou právní kvalifikaci skutků považuje za nezpůsobilé podklady k provedení záznamu bodů v registru řidičů.

Žalobce navrhl zrušení napadeného rozhodnutí včetně rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení, přičemž uplatnil právo na náhradu nákladů řízení.

Vyjádření žalovaného:

Žalovaný zdůraznil, že ve věci byly správním orgánem prvního stupně vyžádány kopie jednotlivých pokutových bloků. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby pro její nedůvodnost.

Posouzení věci:

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí bez jednání podle § 51 odst. 1 s.ř.s., v souladu s ustanovením § 75 odst. 1, 2 s.ř.s., podle skutkového a právního stavu v době rozhodování žalovaného správního orgánu, a to v mezích žalobních bodů.

Ve správním spise je založeno oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení ze dne 8.10.2014, které bylo žalobci do vlastních rukou doručeno dne 10.10.2014. Podle tohoto oznámení dosáhl žalobce 12 bodů dnem 6.10.2014. Dne 13.10.2014 podal žalobce prostřednictvím svého zmocněnce „AK Linhart“ písemné námitky bez bližšího odůvodnění. Podání dále obsahovalo citaci usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 21 Cdo 1004/2000: „*Neuvedení všech, v souladu s požadavky na takové rozhodnutí ze zákonem stanovených a na bloku předtištěných údajů, pak znamená nenaplnění požadavku na formální obsah tohoto druhu rozhodnutí.*“

Správní orgán prvního stupně vyžádal a založil do správního spisu rozhodnutí Magistrátu města Olomouc ze dne 16.12.2013, č.j. SMOL/236090/2013/OARMV/DPD/Pri, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu na pozemních komunikacích podle § 125c odst. 1 písm. f), bod 3. zákona o silničním provozu, kterého se měl dopustit dne 23.10.2013 v 12:4 h. v Olomouci, na ulici Tovární, směr na ulici Lipenská, jako řidič motorového vozidla reg. zn. 3AP 0690, a to překročením nejvyšší dovolené rychlosti v obci, když jel rychlostí 79 km/h. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 3.1.2014.

Dále je ve správním spise založeno oznámení Policie ČR, územního odboru Chrudim, o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 26.10.2010, které se vztahuje k přestupku spáchanému dne 25.10.2010. Správním orgánem prvního stupně byl vyžádán příslušný pokutový blok série CQ/2010, číslo 0551122 (kopie části „A“ je založena ve správním spise), ze kterého je zřejmé, že totožnost žalobce jako přestupce byla ověřena podle občanského průkazu, je zde uveden čas a místo spáchání přestupku („10:50 25.10.2010“), je zde popsán skutkový děj překročení povolené rychlosti („R 50/69/66“) s uvedením tov. a reg. zn. vozidla a je zde uvedena právní kvalifikace skutku („§ 18/4 361/2000 Sb.“) a dále výše uložené pokuty (1.000 Kč), datum vyplnění pokutového bloku, jméno, příjmení a funkce oprávněné osoby (M. Netolický), otisk úředního razítka Policie ČR a podpis přestupce potvrzující převzetí dílu „B“ pokutového bloku.

Dále je ve správním spise založeno oznámení Policie České republiky, Územní odbor Svitavy, o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 27.2.2013, a to oznámení o přestupku spáchaném dne 26.2.2013. Správním orgánem prvního stupně byl vyžádán příslušný

pokutový blok série FD/2013 číslo D 1317769 (kopie části „B“ je založena ve správním spise), ze kterého je zřejmé, že totožnost žalobce jako přestupce byla ověřena podle občanského průkazu a řidičského průkazu, je zde uveden čas a místo spáchání přestupku („26.2.2013 v 13:59 hod.; Rozhraní I/43 Brno-54“), je zde popsán skutkový děj („překročil rychlost 50/65/62 km/h“ s uvedením reg. zn. vozidla), je zde uvedena právní kvalifikace skutku („§ 18/4 z. č. 361/2000 Sb.“), je zde uvedena výše uložené pokuty (500 Kč), místo, datum vyplnění pokutového bloku, jméno, příjmení služební číslo oprávněné úřední osoby (J. Kratochvíl), otisk úředního razítka Policie ČR a podpis přestupce potvrzující převzetí dílu „A“ pokutového bloku.

Dále je ve správním spise založeno oznámení Městské policie Orlová, ze dne 19.8.2013, a to oznámení o přestupku spáchaném dne 19.8.2013. Správním orgánem prvního stupně byl vyžádán příslušný pokutový blok na pokutu na místě nezaplacenou, série GE/2013, č. E 0481678 (kopie části „C“ je založena ve správním spise), ze kterého je zřejmé, že totožnost žalobce jako přestupce byla ověřena podle občanského průkazu, je zde uveden čas a místo spáchání přestupku („10:35 hod; Orlová-Lutyně, K Rybníku č.p. 207“), je zde popsán skutkový děj („měření radarem, naměřená rychlost 40 km povolená rychlost 20 km/h“), je zde uvedena právní kvalifikace skutku („porušení § 39/5 zák. 361/2000 Sb.“ s uvedením tov. a reg. zn. vozidla), je zde uvedena výše uložené pokuty (500 Kč), místo, datum vyplnění pokutového bloku, uvedení jména, příjmení a funkce oprávněné osoby (stráž. M. W.), otisk úředního razítka a podpis přestupce potvrzující převzetí dílu „A“ pokutového bloku.

Dále je ve správním spise založeno oznámení Městské policie Březová nad Svitavou, ze dne 8.10.2013, a to oznámení o přestupku spáchaném dne 7.10.2013. Správním orgánem prvního stupně byl vyžádán příslušný pokutový blok na pokutu na místě nezaplacenou, série GE, číslo E 0110103 (kopie části „C“ je založena ve správním spise), ze kterého je zřejmé, že totožnost žalobce jako přestupce byla ověřena (uvedeno rovněž rodné č. žalobce, řidičský průkaz), je zde uveden čas a místo spáchání přestupku („7.10.2013 v 13:00 hod. Březová /Svitavou ul. Pražská 155“), je zde popsán skutkový děj („překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci 50 km/h 50/83/80 km/h“ s uvedením tov. a reg. zn. vozidla), je zde uvedena právní kvalifikace skutku („§ 18/4 z. č. 361/2000 Sb.“), je zde uvedena výše uložené pokuty (2.500 Kč), místo, datum vyplnění pokutového bloku, uvedení jména, příjmení a funkce oprávněné osoby (stráž. P. K.), otisk úředního razítka Městské policie Březová nad Svitavou a podpis přestupce potvrzující převzetí dílu „A“ pokutového bloku.

Dále je ve správním spise založeno oznámení Policie České republiky, Odbor služby dopravní policie Brno, o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 6.10.2014, a to oznámení o přestupku spáchaném dne 6.10.2014. Správním orgánem prvního stupně byl vyžádán příslušný pokutový blok série GE/2014, číslo E 1677176 (kopie části „B“ je založena ve správním spise), ze kterého je zřejmé, že totožnost žalobce jako přestupce byla ověřena (uvedeno rovněž rodné č. žalobce), je zde uveden čas a místo spáchání přestupku („6.10.2014 v 9:57, I/43, Skrchov →Brno“), je zde popsán skutkový děj („R 50/67/64“), je zde uvedena právní kvalifikace skutku („§ 18/4 zák. č. 361/2000 Sb.“), je zde uvedena výše uložené pokuty (200 Kč), dále místo, datum vyplnění pokutového bloku, uvedení jména, příjmení a funkce oprávněné osoby (nstržm. J. K.), otisk úředního razítka Policie ČR a podpis přestupce potvrzující převzetí dílu „A“ pokutového bloku.

Zmocněnci žalobce bylo dne 2.7.2015 doručeno oznámení obsahující poučení o možnosti seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí podle § 36 správního řádu, této možnosti však žalobce ani jeho zmocněnec nevyužili.

Dne 17. 8. 2015 bylo vydáno rozhodnutí správního orgánu prvního stupně podle § 123 písm. f) odst. 3 zákona o silničním provozu, kterým byly námitky žalobce zamítnuty jako neodůvodněné a byl potvrzen provedený záznam v registru řidičů. Uvedené rozhodnutí je založeno na zhodnocení skutkového stavu na základě jednotlivých oznámení o přestupcích a na základě shora uvedeného pravomocného rozhodnutí o přestupku a příslušných pokutových bloků. Dne 7. 9. 2015 podal žalobce odvolání s tím, že jej do 10 pracovních dnů doplní o konkrétní důvody. Usnesením správního orgánu prvního stupně ze dne 29. 9. 2015 byl žalobce vyzván k doplnění odvolání a poučen o náležitostech podání podle § 37 odst. 3 správního řádu. Odvolání bylo doplněno podáním ze dne 15. 10. 2015, když byly namítány nedostatečné podklady pro vydání rozhodnutí a dále to, že se správní orgán prvního stupně nezabýval celkovým skutkovým stavem věci a nezvažoval předběžné otázky podaných podnětů. Dále pak žalobce namítal nesprávné užívání zkratk právních předpisů v napadeném rozhodnutí. Žalobce poukázal na to, že Krajský úřad Moravskoslezského kraje v odvolacím řízení „*obdobné podklady*“ (patrně řádně nevyplněné pokutové bloky – pozn. soudu) označil za nezpůsobilé.

Žalovaný rozhodnutím, které je předmětem tohoto soudního přezkumu, podle § 90 odst. 5 správního řádu, odvolání zamítl a potvrdil rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, přičemž vycházel z toho, že jednotlivá oznámení spolu s pravomocným rozhodnutím o přestupku a příslušnými pokutovými bloky vytvořila dostatečný podklad pro vyslovení závěru, že přestupky byly spáchány a že o nich bylo pravomocně rozhodnuto a zejména, že žalobce dosáhl záznamu 12 bodů v registru řidičů. Žalovaný zdůraznil, že v tomto typu řízení není oprávněn k přezkumu pravomocných rozhodnutí, neboť se nejedná o odvolací řízení proti jednotlivým rozhodnutím o přestupcích. K odvolací námitce ohledně podnětů k přezkumnému řízení a k obnově řízení objasnil, že tyto podněty byly vyřízeny bez vlivu na posouzení věci, tedy nebyly zjištěny okolnosti odůvodňující zahájení přezkumného řízení a žádost o obnovu řízení byla zamítnuta (str. 5 žalovaného rozhodnutí).

Žaloba není důvodná.

Na daný případ dopadá právní úprava obsažená v zákoně o silničním provozu. Podle § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu, záznam v registru řidičů provede příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností ke dni uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení, a to nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne, kdy mu bylo doručeno oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení.

Podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu, nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu.

Podle § 123f odst. 2 zákona o silničním provozu, shledá-li obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky oprávněné, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče.

Podle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu, shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.

Z uvedeného ustanovení § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu, je zřejmé, že příslušný správní orgán provede záznam v registru řidičů na základě oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení. Následně, podá-li přestupce námitky proti takovému postupu, je na správním orgánu, aby se zabýval důvodností vznesených námitek.

Je přitom třeba dát za pravdu žalobci v tom směru, že ze zákonného ustanovení § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu, nelze dovozovat, že tento přezkum je ze zákona co do okruhu podkladů omezen výhradně na oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení. To však žalovaný ani netvrdil ani takový přístup nelze dovozovat z průběhu správního řízení. To, jaké podklady je v tom kterém případě nutno zvolit, tedy typicky, zda je třeba doplnit správní spis o vydané pokutové bloky, je vždy třeba posuzovat individuálně v závislosti na kvalitě uplatněných námitek přestupce. Účastníkovi řízení musí být vždy dán prostor pro to, aby obsah oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení zpochybnil zcela konkrétními tvrzeními a k prokázání svých konkrétních tvrzení případně navrhl důkazní prostředky. Podstatné ovšem je rozlišovat správní řízení o přestupku a správní řízení o námitkách proti záznamu bodů podle jejich předmětu. Krajský soud v tomto směru odkazuje na rozsudek NSS ze dne 6.8.2009, č.j. 9 As 96/2008-44: „*V řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů je předmětem řízení posouzení, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku, atd.*“ Přestupce tak může uplatnit jednak námitky zcela zásadního charakteru směřující do skutkových okolností (sporovat zcela konkrétními tvrzeními, že skutek spáchal, či že byl připsán chybný počet bodů - k tomu rozsudek NSS ze dne 8.2.2010, č. j. 5 As 39/2010 - 76, publikovaný pod č. 2145/2010 Sb. NSS: „*Oznámení policie, na základě kterých je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů, jsou pouze úředním záznamem o tom, že byl spáchán přestupek a kdo jej spáchal, toto oznámení poskytuje správnímu orgánu určitou informaci o věci; nelze však z něj bez dalšího vycházet v případech, vyskytnou-li se v řízení pochybnosti o údajích zde zaznamenaných. K dokazování průběhu událostí popsanych v úředním záznamu je třeba v takovém případě vyžádat proto další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené. Tento záznam sám o sobě však nemůže být důkazem, na základě něhož by správní orgán bez dalšího vzal za prokázané, že se stěžovatel přestupku dopustil, že byl projednán v blokovém řízení a že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů.*“) nebo námitky směřující do náležitostí oznámení o přestupku či pokutového bloku (absence podpisu přestupce na pokutovém bloku - k tomu např. rozsudek NSS ze dne 29.12.2010, č.j. 8 As 68/2010-81: „*Rozhodnutí v blokovém řízení (§ 84 a násl. zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích) je vydáno vystavením pokutového bloku (bloku na pokutu na místě nezaplacenou) a jeho podpisem obviněným z přestupku.*“). Naproti tomu nelze akceptovat právní názor, že při přezkoumání důvodnosti námitek podle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu, se přestupci opětovně otvírá prostor pro uplatnění jakýchkoliv námitek, které mohl uplatnit v průběhu řízení o přestupku, přičemž důvodem takového závěru krajského soudu je aplikace zásady presumpce správnosti aktů orgánu veřejné moci (viz rozsudek nadepsaného krajského soudu ze dne 24.6.2009, č.j. 52 Ca 10/2009 – 78).

Jestliže žalovanému nevznikly důvodné pochybnosti o správnosti údajů obsažených v oznámeních o přestupcích a i přesto doplnil správní spis o příslušné pokutové bloky a jejich kopie zaslal zmocněnci žalobce k vyjádření, ten však zcela konkrétní námitky proti konkrétním pokutovým blokům neuplatnil, nezbyvá než konstatovat, že žalovaný rozhodl na základě řádně zjištěného skutkového stavu věci v souladu s ustanovením § 3 správního řádu, při respektování zásady presumpce správních aktů. Ze všech pokutových bloků, jak uvedeno shora, jednoznačně vyplývá, že obsahují veškeré náležitosti výroku správního rozhodnutí podle § 68 odst. 2 správního řádu (obsahují popis skutku, právní kvalifikaci, datum, jméno a příjmení úřední osoby, podpis přestupce). Pokud se žalobce vyjadřuje k nedostatkům pokutových bloků tak, že toto ilustruje ukázkami z jiných kauz, pak se nejedná o žalobní bod směřující proti zákonnosti rozhodnutí vydaného v jeho konkrétní věci, neboť žalobním bodem jsou skutkové a právní důvody nezákonnosti /§ 71 odst. 1 písm. d) s.ř.s./. Jinými slovy, má-li žalobce za to, že obecným uvedením náležitostí pokutových bloků a uvedením odkazů na judikaturu a na podklady označené jinými správními orgány za nezpůsobilé pro záznam bodů v jiném řízení vzbudí důvodnou pochybnost o způsobilosti oznámení přestupků v jeho vlastní věci, pak se mýlí. Pokud jde o konkrétní námitky žalobce proti konkrétním pokutovým blokům v této věci, a to do konkretizace skutku a do právní kvalifikace přestupkového jednání, pak s těmito námitkami krajský soud nesouhlasí a považuje jejich uplatnění za formalistické a účelové. Jak totiž vyplynulo ze shora popsaných pokutových bloků, jejichž kopie jsou založeny ve správním spise, všechny tyto pokutové bloky obsahují dostatečné označení jak přestupce, včetně jeho identifikace, tak dostatečné vymezení místa, doby, způsobu spáchání přestupku a jeho právní kvalifikaci. Jestliže jsou na těchto pokutových blocích používány zkratky (zejména pro popsání překročení rychlosti vozidla ve tvaru: „R./../.“), pak ani interpretace takového popisu skutku nečiní potíže, neboť je zřejmé, že se jedná o záznam povolené rychlosti, naměřené rychlosti a rychlosti vozidla po zhodnocení možné odchylky měřicího zařízení. Stejně tak zápis zvolené právní kvalifikace je dostatečně určitý v tom smyslu, že je nepochybné, o porušení jakého právního ustanovení se v konkrétním případě vždy jedná a dále je zřejmé, jaká výše pokuty byla žalobci uložena, stejně tak je zcela nepochybné jméno a funkce, případně služebního číslo oprávněné úřední osoby, otisk úředního razítka a podpis přestupce včetně uvedení data. Tedy dle krajského soudu shora popsané pokutové bloky splňují veškeré náležitosti správního rozhodnutí ve zkráceném řízení vyplývající z § 84 zákona o přestupcích ve spojení s § 68 odst. 2 správního řádu, kdy je zkratkovitost namísto připustit, neboť není na úkor nezaměnitelnosti skutku a jeho právní kvalifikaci, když takový právní názor koresponduje s právním názorem vysloveným v rozsudku NSS č.j. 4 As 127/2014-39, ze dne 28.8.2014 (bod 22): „S rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifík blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 84 a násl. zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Nelze tedy dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým uvedením odkazem na ustanovení zákona o silničním provozu a zákona o přestupcích, který stanoví porušenou povinnost, jak je tomu u pokutového bloku série AL/2009 č. L 4255984. U něho se totiž jedná o odkaz na dostatečně konkrétní ustanovení zákonů ve spojení s dalšími údaji,

kteřé ve svém souhrnu skutek stěžovatele dostatečně konkrétně popisují.“ Uvedený právní názor je v souladu s právním názorem vysloveným NSS v rozsudku ze dne 30. 5. 2011, č. j. 2 As 19/2011 – 87: *„Řízení o námitkách sice není řízením o přestupku samotném a správní orgán by se jistě nemohl zabývat vadami postupu či rozhodnutí o přestupku, ovšem musí vážit námitku, že tato pokuta mu nikdy nebyla uložena. Úspěch takového tvrzení totiž vylučuje záznam bodů.“* To, že by pokuta žalobci nebyla uložena, žalobce přitom netvrdil, nýbrž tvrdil, že nelze vycházet z toho, že svým podpisem dal souhlas se správností rozhodnutí. V tom se však žalobce mylí, neboť svým podpisem stvrzuje, že přestupek se stal popsáním způsobem a že naplnil právní kvalifikaci v pokutovém bloku uvedenou, jakož i to, že mu byla udělena pokuta tam vyčíslená (obdobně viz rozsudek NSS ze dne 29.12.2010, čj. 8 As 68/2010-81).

Tedy krajský soud uzavřel, že stěžejní žalobní námitka o tom, že žalovaný nevycházel při vydání rozhodnutí z dostatečného podkladu, se zcela mýjí s obsahem správního spisu, neboť bylo prokázáno, že žalovaný vycházel jak z oznámení o přestupku, tak z příslušných pokutových bloků a z vydaného pravomocného rozhodnutí o přestupku, které byly dle svého obsahu dostatečně způsobilým podkladem pro záznam v registru řidičů.

Pokud jde o žalobní námitku porušení zásady legitimního očekávání v důsledku odlišné praxe jiného správního orgánu v téže agendě, kdy se žalobce dovolává toho, že jiné krajské úřady přezkoumávají pokutové bloky jako podklad pro oznámení o záznamu bodů, je na základě shora uvedeného obsahu správního spisu zjevné, že tato námitka nemá s ohledem na průběh správního řízení svoje opodstatnění. Nicméně krajský soud připomíná, že povinnosti správního orgánu vyplývají primárně ze zákona, v daném případě ze správního řádu a ze zákona o silničním provozu, přičemž jsou vykládány správními soudy. Nadto je podle setrvalé judikatury NSS nepochybné, že povinnost správního orgánu vyžádat si pokutový blok v daném typu řízení, obsahuje-li oznámení o přestupku potřebné náležitosti, nastupuje pouze v případě konkrétního tvrzení žalobce, které je způsobilé vzbudit důvodné pochybnosti o správnosti provedeného záznamu v registru řidičů. Uvedené vyslovil NSS např. v rozsudku č.j. 3 As 19/2011 - 74 ze dne 4. 1. 2012: *„Rovněž z rozsudku ze dne 24.8.2010, č. j. 5 As 39/2010 -76, publ. pod č. 2145/2010 Sb. NSS, který krajský soud citoval ve svém rozhodnutí, vyplývá, že oznámení o uložení blokové pokuty není nezpochybnitelným důkazem o tom, že řidič přestupek spáchal. V případě, že se v řízení vyskytnou pochybnosti o údajích zde zaznamenaných, je nutné vycházet i z dalších důkazů. Nejvyšší správní soud však dále zdůrazňuje, že tyto závěry nelze chápat tak, že ke zpochybnění údajů oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, které zakládá povinnost správního orgánu vyžádat další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené, dochází vždy, když řidič namítne, že přestupek nespáchal nebo že si jej není vědom. Je totiž třeba rozlišit případy, kdy řidič pouze uvede, že se přestupku nedopustil, a případy, kdy současně uvede skutečnosti konkretizující toto tvrzení, např. že se v době údajného spáchání přestupku nacházel v jiném místě nebo že v tuto dobu vozidlo neřídil, případně svá tvrzení podloží navrženými důkazy. Správní orgán vedle těchto tvrzení řidiče současně posuzuje i kvalitu oznámení z toho hlediska, jaké množství údajů prokazujících spáchání přestupku konkrétním řidičem obsahuje.“* Tedy žalovaný, přestože tak ku prospěchu věci učinil, nebyl povinen vyžádat si pokutové bloky, a to pro absenci zcela konkrétních tvrzení žalobce směřujících do neexistence či do nedostatků pokutových bloků. Pokud by takovou praxi paušálně zavedl jiný krajský úřad, jak patrně naznačuje žalobce, jednalo by se o postup jdoucí nad rámec zákonných povinností správního orgánu. Ovšem ani s ohledem na průběh správního řízení není námitka žalobce důvodná, neboť správní orgán prvního stupně si v dané věci veškeré pokutové bloky vyžádal a těmito se tento správní orgán,

stejně jako žalovaný řádně zabýval, když tyto správně vyhodnotil jako podklady způsobilé k záznamu bodů v registru řidičů. Námitka žalobce o porušení zásady legitimního očekávání je tak zcela nedůvodná.

Krajský soud ze všech uvedených důvodů dospěl k závěru, že žalobní námitky nejsou důvodné a žalobu proto podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Pro úplnost krajský soud uvádí, že se plně ztotožňuje s posouzením věci žalovaným, přičemž není povinen vypořádat se detailně s každou žalobní námitkou, zejména postaví-li v oponentuře k žalobě svůj právní názor. Krajský soud se zabýval obsahem jednotlivých pokutových bloků a shrnul, že tyto nevykazují žádné vady, které by je činily nezpůsobilým podkladem pro záznam bodů v registru řidičů, jak tvrdil žalobce. Ústavní soud k otázce nepřezkoumatelnosti v nálezu dne 12.2.2009, sp. zn. III. ÚS 989/08 uvedl: „*Soudy nemusí nutně budovat vlastní závěry na podrobné oponentuře (a vyvracení) jednotlivě vznesených námitek, pokud proti nim staví vlastní argumentační systém, který logicky a v právu rozumně vyloží tak, že podpora správnosti jejich závěrů je sama o sobě dostatečná.*“

Náklady řízení:

O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle zásady úspěchu ve věci podle § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobce nebyl ve věci úspěšný a žalovanému nevznikly takové náklady, které by přesahovaly rozsah jeho běžné úřední činnosti.

P o u č e n í :

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům řízení.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Pardubicích dne 29. června 2016

JUDr. Jan Dvořák v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Kateřina Vrabcová